

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 11. oktober 2012
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: SUMIHO
Sags nr.: 1210079
Dok nr.: 1053988

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 14. september 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 892 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 892:

"Ministeren bedes kommentere henvendelse af 13. september 2012 fra Kurt Terkelsen vedr. frit sygehusvalg, jf. SUU alm. del – bilag 464."

Svar:

Henvendelsen vedrører patienters ret til forundersøgelse og behandling på private klinikker mv. i medfør af det udvidede frie sygehusvalg.

Ansvar for driften af sygehusvæsenet påhviler regionerne, og jeg har ikke mulighed for at gå nærmere ind i konkrete patientsager. For en nærmere stillingtagen til den konkrete sag henvises til rådgivning fra patientvejlederne i bopælsregionen.

Jeg kan dog bekræfte, at § 15, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 62 af 20. januar 2010 om ret til sygehusbehandling m.v., jf. sundhedslovens § 87, har følgende ordlyd:

"§ 15. Personer, der er henvist af en læge til sygehusbehandling, kan vælge at blive undersøgt og behandlet på et af de sygehuse, klinikker m.v. her i landet eller i udlandet, som regionsrådene i forening har indgået aftale med herom (aftalesygehuse), hvis bopælsregionen ikke inden for 1 måned efter, at henvisningen er modtaget, kan tilbyde både forundersøgelse, herunder diagnostisk undersøgelse, og behandling ved regionens egne sygehuse (regionssygehuse) eller et af de sygehuse, som regionen samarbejder med eller sædvanligvis benytter (samarbejdssygehuse), jf. dog § 17 og § 18."

Retten til udvidet frit sygehusvalg og dermed retten til henvisning til en privatklinik m.v., som regionerne har indgået aftale med om den pågældende ydelse (aftalesygehus) omfatter henvisning til sygehusbehandling, herunder forundersøgelse. Hvis en henvisning er så uklar, at det ikke er muligt for sygehuset ved modtagelsen af henvisningen at vurdere karakteren af patientens undersøgelses- eller behandlingsbehov, vil sygehuset ofte heller ikke kunne vurdere, om behandlingen kan tilbydes inden for en måned. I den situation indtræder sygehusets pligt til at informere om og tilbyde viderehenvisning til udvidet frit valg først, når det er muligt at vurdere karakteren af patientens videre undersøgelsesbehov og evt. behandlingsbehov.

Det fremgår af vejledningsmateriale fra den pågældende region, at regionen henviser patienter til forundersøgelse på privathospitaler som led i udvidet frit sygehusvalg, hvor ventetiden tilsiger det, og hvor der er klarhed over behandlingen. Den pågældende region har over for mit ministerium bekræftet, at regionen ikke stiller krav om, at forundersøgelser til behandling skal foregå på et af regionens hospitaler, hvis der er tilstrækkelig klarhed over patientens undersøgelses- og behandlingsbehov. Den af regionen beskrevne praksis er efter min opfattelse i overensstemmelse med reglerne om udvidet frit sygehusvalg.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Irene Holm